

Carrer de Sant Oleguer, 1

L'Estany

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Nucli urbà. Carrer de Sant Oleguer, 1
Alçada: 877

Coordenades:

Latitud: 41.86827
Longitud: 2.11058
UTM Est (X): 426188
UTM Nord (Y): 4635533

Classificació

Número de fitxa: 08079 - 170
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Modern
Segle: XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: 6357202DG2365N
Autoria de la fitxa: Anna Chàvez Calm - Isidre Pastor Batalla
Data de registre de la fitxa: dv., 15/07/2016 - 02:00

Descripció

Edificació de planta rectangular en cantonada orientada a migdia i amb coberta de doble vessant vers les façanes que s'alineen amb els carrers que l'afronten. La façana principal és definida per les obertures de les tres plantes en què s'articula la distribució de l'edifici. Presidit per un eix vertical al costat esquerre on s'obre

la porta d'accés a la planta baixa i una obertura per planta. La porta té una llinda amb una estructura de maó, si bé preserva els brancals originals de pedra tallada. La finestra balconera del primer pis també preserva els brancals de la finestra original amb llinda de pedra local. Tan sols, la petita finestra de la planta de sota coberta presenta l'ampit motllurat. Les altres dues obertures d'aquesta façana es corresponen amb dues finestres que queden situades a un mateix eix vertical, paral·lel a l'anterior i que s'obre a la planta baixa i el primer pis.

A la façana lateral hi ha una petita finestra emmarcada per quatre pedres grans tallades que s'obre a la planta pis. Molt semblant al que s'obre a la façana posterior a la planta sota coberta.

El parament de les tres façanes és fet amb maçoneria irregular de pedra local desbastada i pedruscall, presentant un reforç de pedra tallada a les cantonades. El ràfec és resolt amb una filada de teula, mentre que el carener de teules remarca els dos vessants de la coberta.

Història

La referència més antiga que ha estat documentada en relació a un nucli de població entorn del Monestir de Santa Maria de l'Estany data de l'any 1252. Moment en què és esmentada la vila de l'Estany, tal com consta en un document de l'arxiu parroquial.

L'evolució de la trama urbana d'aquest nucli de població es definí a redós dels principals eixos viaris que conflüen al voltant del referit conjunt monàstic.

Així fou com a partir d'unes primeres construccions edificades al voltant de l'antiga plaça de l'Abadia, actual plaça Major, probablement de caràcter defensiu, es va anant desenvolupant l'urbanisme dels principals carrers. Com el carrer Major, el carrer Rodors i, posteriorment, el carrer dels Monjos. Eixos a partir dels quals, i amb el pas dels segles, s'anà configurant la resta de la trama urbana de la vila.

La major part dels edificis d'aquests antics carrers han estat successivament reformats en època moderna i contemporània, preservant-se en moltes de les seves façanes i interiors elements arquitectòniques d'aquest moment constructiu.

